

faae lagt Told paa det, som han kaldte „Luxusgjenstande“, forsaavidt det er muligt at have den, men han har overseet, at der gives mange forskjellige Arter af Told, som han og alle andre ærede Rigsdagsmænd betale, og som de heller ikke mærke, men da jeg ikke seer den ærede Rigsdagsmand paa sin Plads, vil jeg ikke videre imødegaae hans Bemærkninger, og jeg skal derfor blot endnu tillade mig et Par Ord i Anledning af den høitærede Finantsministers Øtringer. Han mindede mig om, at naar jeg blev ældre i det parlamentariske Liv, saa vilde jeg lære deels, at man ikke maa tage alle Bemærkninger ilde op, deels at jeg ikke skal indblande Noget i en Sag, som ikke vedkommer den. Jeg er altid overordentlig villig til at lade mig belære, og især modtager jeg med Grbødighed enhver Lære, der bliver mig givet i et for mig nyt Liv. Jeg kan saaledes forstikkre den ærede Minister og ethvert af de ærede Medlemmer om, at jeg paa ingen Maade har taget nogen som helst Bemærkning ilde op, og dersom jeg paa min Side skulde komme til at gjøre nogen Bemærkning, som maaffee kunde synes de ærede Medlemmer ubehagelig, haaber jeg i saa Henseende at turde regne paa Gjengjæld. At jeg iøvrigt ikke har indblandet Sager under Forhandlingerne, som ikke vedkom dem, drifter jeg mig imidlertid til at slutte deraf, at den ærede Formand ikke har mindet mig om, at jeg var vandret udenfor Sporet. Den høitærede Finantsminister kaldte mit Øndringsforslag en Tariffstump. Rigtigheden heraf indrømmer jeg, thi jeg kalder det selv saaledes; men jeg vil tillade mig at minde den høitærede Finantsminister om, at Alt det, vi have seet siden den almindelige Tarifflov af 1838, jo ogsaa kun har været Stumper; men jeg siger, Smuler ere ogsaa Brød, og naar vi ikke kunne faae en heel ny Lov, saa maae vi hjælpe os igjennem med at faae en Stump efter en anden. Jeg har aldeles ikke nogen Grund til at modsætte mig, at der nedsættes et Udvalg, for nærmere at gaae ind paa denne Sag, skjøndt jeg virkelig ikke troer, at der vil vindes noget Betydeligt derved. Naavnlig troer jeg ikke, at derigjennem vil kunne erholdes nogen synderlig bedre Beregning end den, jeg har opstillet. Den

ærede Minister har sagt, at paa den foreslaaede Maade kom Toldvæsenet til at sætte og indkræve en Told paa alle de indførte Gjenstande, og først give den tilbage igjen, naar Gjenstandene vare beviistligen forbrugte; men, jeg drifter mig til at paastaae, at det er umuligt for Toldvæsenet dermed at føre noget Tilsyn. Alt, hvad det kan gjøre, kan ligesaa godt gøres efter mit Forslag, idet Toldvæsenet faaer nogenlunde at skjønne, om de indførte Gjenstande virkelig ere saadanne, som skulde bruges til disse Anlæg, og iøvrigt maa det handle paa Tro og Love. Efter min Anskuelse vindes der ikke det Mindste ved Nedsættelsen af et Udvalg, men, hvis et saadant nedsættes, kan man der gjennemgaae de af mig opstillede Beregninger, som jeg naturligviis kun meget ufuldstændigt har været istand til at levere. Jeg skal slutte med at anmode det ærede Thing om, med ligesaa stor Belivillie, som sidst, at antage det af mig stillede Øndringsforslag, hvorefter jeg haaber, at begge Sager ville blive behandiede under Et.

Formanden: At begge Sager synes at egue sig til at behandles under Et — som den ærede Rigsdagsmand nu bemærkede — har foranlediget, at jeg ikke har afbrudt den ærede Rigsdagsmand, da jeg ellers troer, at der er Anledning til den Bemærkning, at det er en betænkelig Bane, under Behandlingen af den ene Sag, at komme tilbage paa at opgjøre Mellemvarende fra en tidligere.

Meier: Der er i det sidste Møde blevet forhandlet en Sag, som var indbragt af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Lillisch), og som er meget nærbeslægtet med den foreliggende; kun er den nærværende Sag deri afvigende, at den ogsaa strækker sig til Gloatindretninger. Dersom denne første Sag — det almindelige Lovforslag — skulde gaae igjennem, saa troer jeg ikke, at der er nogen Anledning til, at det foreliggende Lovforslag skulde fremmes til Lov. Det almindelige eller det aalborgske, om jeg saa maa kalde det, indeholder nemlig i sin § 2 følgende Passus: „Samme Begunstigelse tilsiges ogsaa enhver anden Commune for de til dens første Anlæg af Vand-, Gaslednings- eller begge Dele forenede, beviistligt anvendte Materialier